FLAIXOS

Presenten la campanya. El Suzuki va presentar la campanya d'abonaments per la temporada 2010/11, amb descomptes fins al 3 de juny tant per a nous abonats com per a renovacions del carnet.

L'últim estadi. Aquest vespre s'inicia el *play-off* final de LEB Plata, sèrie al millor de cinc partits entre l'Osca i el Tíjola i que determinarà quin equip puja a LEB Or amb l'Alcázar.

Final definida. En la lliga d'Israel després de les semifinals jugades ahir entre el Hapoel i el Gilboa (69-79) i el Maccabi i el Netanya (104-78). La final es jugarà demà.

A Itàlia sentencien. En els quarts de la Lega, triomfs del Caserta contra la Lottomatica (83-74) i de l'Armani contra el Montegranaro (81-75). Les dues sèries queden sentenciades 3-0.

S'avança el Fenerbahçe. Va desfer-se de l'Efes Pilsen en el tercer partit de la final (72-70) i ara domina la final per 2-1. Demà dijous es juga el quart partit, també a l'Abdi Ipekci.

Primer assalt. El títol de la lliga grega comença a jugar-se avui entre el Panathinaikòs i l'Olympiacòs. En la copa, triomf dels vermells i en la fase regular, victòries dels locals. També s'inicia la sèrie entre el Maroussi i el Panellinios que dóna una plaça d'Eurolliga.

Renoven Mulero. Encara no se sap qui rellevarà Neven Spahija, però el València va fer oficial ahir la renovació per dos anys de l'ajudant Chechu Mulero.

Mor Belosteni. El pivot rus Aleksandr Belosteni va morir als 51 anys a causa d'un càncer de pulmó. Campió olímpic, del món i d'Europa, va jugar una temporada (1990/91) al CAI.

Will McDonald. «No ha respost a les expectatives i crec que, pel bé de tots, el millor seria que no continués.» Paraules de Pedro Martínez, fent balanç i qualificant de «millor fitxatge de la temporada» Tomás Bellas.

Sondegen Phil Jackson. Els Bulls han preguntat al tècnic dels Lakers la seva predisposició a fer-se càrrec, de nou, de l'equip.

«PLAY-OFF» ACB

Sense rancúnies

Gary Neal, clau a l'Unicaja contra el València, torna al Palau

L'escorta admet que quan va venir al Barça no estava preparat

J. PLÀ COMAS / **Barcelona / Màlaga**

Ja és prou motivació jugar unes semifinals de l'ACB contra l'equip que ha dictat al seu gust les lleis durant la temporada regular (31-3), que és campió de copa i de l'Eurolliga i, gairebé de manera unànime, únic favorit al títol de lliga. En la plantilla de l'Unicaja, però, Gary Neal –11-3-84, Aberdeen (Maryland)– encara en té més, de ganes d'enfrontar-se al Regal Barça. No per revenja ni res que s'hi assembli –«aquells mesos van ser durs per a mi i per a l'equip, però allò em va ajudar a créixer i a reconduir la meva carrera»–, sinó perquè després de jugar contra el València en els quarts de final se sent bé i, sobretot, confiat.

Quan se sent important. Tant al Barça, en què va arribar el febrer del 2007 dies abans que Xavi Pascual agafés l'equip per la destitució de Dusko Ivanovic –només va jugar, amb el montenegrí a la banqueta, el partit de quarts de la copa contra el Bilbao, a Vitòria–, com ara a l'Unicaja, Neal va ser fitxat per ajudar, per aportar al col·lectiu en la seva condició de tirador pur, sempre amb el canell a punt i capaç d'enllaçar quatre o cinc tirs sense importar si abans n'ha fallat sis de consecutius. «He canviat respecte a quan era al Barça. Aleshores tenia 22 anys i no estava habituat al bàsquet europeu. De cop, jugava l'ACB, una lliga forta, i l'Eurolliga. Reconec que no estava preparat. Ara tinc 25 anys, he madurat i el meu joc ha millorat: sé desenvolupar-me en l'alta competició.»

L'escorta, ahir al Martín Carpena. / DIARIO SUR

Gary Neal
ESCORTA DE L'UNICAJA

«He canviat respecte a quan era al Barça. Aleshores tenia 22 anys i no estava habituat al bàsquet europeu. De cop, jugava l'ACB, una lliga forta, i l'Eurolliga. Reconec que no estava preparat»

«Aquells mesos van ser durs per a mi i per a l'equip, però allò em va ajudar a créixer i a reconduir la meva carrera»

«Podem derrotar el Barça, naturalment. Però hem d'estar preparats mentalment i físicament»

Però tant aleshores en el conjunt blaugrana com ara a l'Unicaja –i contextualitzat en el seu pas pel Benetton de Treviso–, el cert és que sense confiança, sense saber que passi el que passi i peti qui peti ell jugarà, el nord-americà no rendeix com s'espera d'ell. Al Barça de Xavi Pascual, en 20 partits, només en dues ocasions va sobrepassar els 10 punts, i en els dos casos, els dies que va jugar més. Ara, a l'equip d'Aíto García Reneses, ha tornat a passar el mateix. El jugador havia fet 9,4 punts en 15,4 minuts en els cinc partits que havia jugat de fase regular, però en el *play-off* contra el València, absent Blanco per lesió i amb minuts garantits (26 i 30), Neal ha tornat a les xifres que feia a Itàlia –19,3 punts en l'Eurocopa, per exemple– o a Turquia –d'on va arribar al Barça i on feia 23,6 punts– i ha passat dels esmentats 9,4 punts a fer-ne 17,5.

«PLAY-OFF» ACB

Pendents d'Archibald i Saúl Blanco

Màlaga. El pivot Robert Archibald, per culpa d'una lumbàlgia, i l'escorta Saúl Blanco, per una ruptura muscular, van perdre's els dos partits de la sèrie de quarts contra el València. Tot i això, l'Unicaja va eliminar els taronges i ara treballa perquè tots dos puguin disputar minuts en la semifinal contra el Regal que comença demà –20.30 h al Palau–. De moment, l'escocès va incorporar-se a les sessions dilluns, mentre que el madrileny està fent recuperació i tots dos són dubte per demà, per bé que Archibald té moltes possibilitats de jugar. / EL 9

Terence Morris puja prestacions

Barcelona. De la incontestable superioritat del Regal en l'eliminatòria que el va enfrontar amb el Gran Canària, va destacar-ne individualment l'aler pivot Terence Morris, lloat públicament per Xavi Pascual després del primer partit i que tampoc va passar desapercebut en el segon. Així doncs, Morris ha estat el blaugrana més utilitzat en la sèrie (24,3 minuts), fent 11,5 punts –100% de dos i 62% en triples– amb 5 rebots, 3 assistències i 2 taps per un 19 de valoració, el quart millor de tots els quarts de final. / EL 9

NBA

Orlando no es rendeix

CELTICS	**92 (3)**
MAGIC	**96 (1)**

BOSTON CELTICS: Rondo (9), Ray Allen (22), Pierce (32), Garnett (14) i Perkins (3) –cinc inicial–; Davis (6), Wallace (4), Tony Allen (2), Finley, Robinson i Daniels. 27/58 de dos, 5/18 triples (5 Ray Allen), 23/30 tirs lliures, 47 rebots (12 Garnett), 19 assistències (8 Rondo) i 6 taps (2 Perkins i Davis).

ORLANDO MAGIC: Nelson (23), Carter (3), Barnes (10), Lewis (13) i Howard (32) –cinc inicial–; Redick (12), Pietrus, Bass (3), Gortat i Williams. 23/46 de dos, 10/28 triples (3 Nelson i Redick i 2 Lewis i Barnes), 20/33 tirs lliures, 43 rebots (16 Howard), 19 assistències (9 Nelson) i 5 taps (4 Howard).

PARCIALS: 26-31, 21-20 (47-51); 21-16 (68-67), 18-19 (86-86) i 6-10 (92-96).

J. PLÀ COMAS / **Barcelona / Boston**

Arribats a una situació crítica, és llei de vida, el poder en poques mans i presa de decisions. Els Magic, que tenen la història en contra d'una manera clamorosa –només quatre equips han remuntat un 0-3 en l'esport professional nord-americà i cap era de bàsquet–, van posar-se a les mans del seu base i del seu pivot per intentar l'heroïcitat. El primer pas està fet i aquesta matinada tenen un altre repte, ara a casa.

Insistint en el 2x2 entre Nelson i Howard –el pivot va fer 13/19 tirs i el base 9 assistències, sostres personals en la sèrie–, els d'Orlando van dominar gran part del partit i, tot i manar 78-85 a 2:24 i veure com Boston forçava la pròrroga, van sentenciar en el temps extra. Primer i, fonamentalment, per dos triples seguits de Nelson, després per la insistència de Howard i, finalment, també, per l'esgotament de Paul Pierce, a qui van pesar molt els 47 minuts que va estar a la pista. Rondo, amb problemes físics, va ser un altre dèficit al bàndol local.

Nelson i Rondo. / EFE.